Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2013. gada 21. februārī*

Kopienas preču zīmes — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 9. panta 1. punkts — "Trešās personas" jēdziens — Vēlākas Kopienas preču zīmes īpašnieks

Lieta C-561/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria* (Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 27. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 8. novembrī, tiesvedībā

Fédération Cynologique Internationale

pret

Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza .

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 3. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Fédération Cynologique Internationale* vārdā – *E. Jordi Cubells, abogado*,

— *Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza* vārdā – *S. Doménech López, abogado*,

— Grieķijas valdības vārdā – *D. Kalogiros* un *G. Papadaki*, pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *S. Fiorentino, avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *F. W. Bulst* un *R. Vidal Puig*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 15. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "regula") 9. panta 1. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Fédération Cynologique Internationale* (turpmāk tekstā – "*FCI*") un *Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza* (turpmāk tekstā – "*FCIPPR*") saistībā ar *FCI* celto prasību par preču zīmes pārkāpumu un pieteikumu par preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu.

Atbilstošās tiesību normas

3 Regulas 8. pantā ar virsrakstu "Relatīvs atteikuma pamatojums" ir noteikts:

"1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

a) ja tā ir identiska agrākajai preču zīmei un ja preces vai pakalpojumi, kam reģistrācija pieprasīta, ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir aizsargāta agrākā preču zīme;

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību [sabiedrībai varētu rasties sajaukšanas iespēja] tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt [sajaukšanas iespēja] ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi.

2. Šā panta 1. punktā "agrākas preču zīmes" ir:

a) šādas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes saņemšanas pieteikuma iesniegšanas datuma, ņemot vērā, ja vajadzīgs, prioritātes attiecībā uz šīm preču zīmēm:

i) Kopienas preču zīmes;

ii) dalībvalstī reģistrētas preču zīmes vai attiecībā uz Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu – Beniluksa Intelektuālā īpašuma birojā reģistrētas preču zīmes;

iii) preču zīmes, kas reģistrētas atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kas ir spēkā dalībvalstī;

iv) preču zīmes, kas reģistrētas saskaņā ar starptautiskiem noteikumiem, kam ir sekas Kopienā;

b) iepriekš a) apakšpunktā minēto preču zīmju pieteikumi ar nosacījumu, ka tie ir reģistrēti;

c) preču zīmes, kas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā vai, ja vajadzīgs, prasītās prioritātes datumā, kas attiecināma uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir labi pazīstamas dalībvalstī tajā pašā nozīmē, kādā vārdi "labi pazīstamas" ir lietoti Parīzes Konvencijas 6.a pantā.

3. Ja preču zīmes īpašnieks iebilst, preču zīmi nereģistrē, ja preču zīmes īpašnieka pārstāvis iesniedz pieteikumu tās reģistrācijai savā vārdā bez īpašnieka piekrišanas, ja vien pārstāvis neattaisno savu rīcību.

4 Ja nereģistrētas preču zīmes vai citas plašākā nekā tikai vietējas nozīmes tirdzniecībā izmantotas zīmes īpašnieks iebilst, tad preču zīmi, par kuru iesniegts pieteikums, nereģistrē, ja atbilstoši Kopienas tiesību aktiem vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz šo zīmi:

a) tiesības uz šo apzīmējumu ir iegūtas pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai prasītās prioritātes datuma attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;

b) šī zīme uzliek īpašniekam tiesības aizliegt kādas nākošās preču zīmes izmantošanu.

5. Turklāt, ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to reģistrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja attiecībā uz agrāku Kopienas preču zīmi tā ir Kopienā pazīstama un attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi tā ir pazīstama attiecīgajā dalībvalstī un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt."

4 Atbilstoši regulas 9. pantam ar virsrakstu "Tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme":

"1. Kopienas preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešajām personām bez viņa piekrišanas darījumos izmantot:

a) apzīmējumu, kas ir identisks Kopienas preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Kopienas preču zīme;

b) jebkādu apzīmējumu, kurš tā identiskuma vai līdzības Kopienas preču zīmei dēļ un Kopienas preču zīmes aptverto preču vai pakalpojumu un zīmes identiskuma vai līdzības dēļ varētu maldināt sabiedrību [sabiedrībai varētu rasties sajaukšanas iespēja]; iespēja maldināt [sajaukšanas iespēja] ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi;

c) jebkādu apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs Kopienas preču zīmei saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Kopienas preču zīme, ja šī pēdējā ir Kopienā pazīstama un ja minētās zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no Kopienas preču zīmes atšķirīguma vai pazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt.

[..]

3. Tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme, var izmantot attiecībā uz trešajām personām kopš preču zīmes reģistrācijas publikācijas brīža. Tomēr var pieprasīt atbilstošu kompensāciju attiecībā uz jautājumiem, kas radušies pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publikācijas brīža, kas vairs nav iespējams pēc pašas preču zīmes reģistrācijas publikācijas. Tiesa, kam iesniegta prasība šādā jautājumā, nevar lemt par lietas būtību pirms reģistrācijas publikācijas."

5 Regulas 12. pantā ar virsrakstu "Kopienas preču zīmes spēka ierobežojums" ir noteikts:

"Ar nosacījumu, ka trešā persona minēto rūpnieciskos vai komercdarījumos izmanto godīgi, Kopienas preču zīme tās īpašniekam nedod tiesības aizliegt trešajai personai darījumos izmantot:

a) tās vārdu vai adresi;

b) norādes attiecībā uz preču vai pakalpojumu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzamo nolūku, vērtību, ģeogrāfisko izcelsmi, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas laiku vai citas preču vai pakalpojumu īpašības;

c) preču zīmi, ja nepieciešams norādīt produkta vai pakalpojuma paredzamo nolūku, jo īpaši kā piederumus vai rezerves daļas."

6 Regulas IV sadaļu ar virsrakstu "Reģistrācijas procedūra" veido 36.–45. pants.

7 Regulas 40. panta ar virsrakstu "Trešo personu apsvērumi" 1. punktā ir noteikts šādi:

"Pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas jebkura fiziska vai juridiska persona un grupa vai organizācija, kas pārstāv izgatavotājus, ražotājus, pakalpojumu sniedzējus, tirgotājus vai patērētājus, var iesniegt [Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)] rakstiskus apsvērumus, norādot pamatojumu atbilstoši 7. pantam, kādēļ preču zīmi nedrīkstētu reģistrēt *ex officio*. [..]"

8 Regulas 41. pantā ar virsrakstu "Iebildumi" ir noteikts:

"1. Trīs mēnešos pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas iebildumus pret preču zīmes reģistrāciju, pamatojot, ka to nevar reģistrēt, atbilstoši 8. pantam var iesniegt [..]

[..]

3. Iebildumi jāformulē rakstveidā, un tajos jānorāda pamatojums. Iebildumus neuzskata par iesniegtiem līdz brīdim, kamēr nav samaksāta nodeva attiecībā uz iebildumiem. [ITSB] noteiktā termiņā persona, kas iebilst, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un argumentus."

9 Regulas 53. panta 1. punktā ir noteikts:

"Kopienas preču zīmi paziņo [atzīst] par spēkā neesošu, ja [ITSB] iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā attiecībā uz pārkāpumu:

a) ja pastāv 8. panta 2. punktā minēta agrāka preču zīme un ir izpildīti 8. panta 1. vai 5. punkta nosacījumi;

b) ja pastāv 8. panta 3. punktā minēta preču zīme un ir izpildīti minētā punkta nosacījumi;

c) ja pastāv 8. panta 4. punktā minētas agrākas tiesības un ir izpildīti minētā punkta nosacījumi."

10 Regulas 54. panta ar virsrakstu "Ierobežojumi piekrišanas rezultātā" 1. punktā ir paredzēts:

"Ja Kopienas preču zīmes īpašnieks piecu secīgu gadu ilgā laika periodā ir piekritis vēlākas Kopienas preču zīmes izmantošanai Kopienā, par šo izmantošanu zinādams, tam, pamatojoties uz agrāku preču zīmi, vairs nav tiesību iesniegt pieprasījumu paziņojumam par vēlākās preču zīmes spēkā neesamību vai iebilst pret vēlākās preču zīmes izmantošanu saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem to izmanto, ja vien pieteikums vēlākās Kopienas preču zīmes reģistrācijai nav iesniegts negodīgi."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 *FCI* ir Kopienas vārdiskas un grafiskas preču zīmes Nr. 4438751 "FCI FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE" īpašniece. Tās reģistrācija tika pieteikta 2005. gada 28. jūnijā un tā ir reģistrēta 2006. gada 5. jūlijā. Reģistrētais apzīmējums ir šāds:

12 Šī preču zīme tika reģistrēta it īpaši saistībā ar suņu izstāžu organizēšanu un rīkošanu komerciālos un reklāmas nolūkos, apmācību suņu audzēšanas, aprūpes un uzturēšanas jomā, suņu audzēšanai veltītu izstāžu organizēšanu un rīkošanu, šķirnes sertifikātu izstrādāšanu un suņu kontroli populācijas un ģenētikas jomā, kā arī suņu audzēšanu un aprūpi.

13 *FCIPPR* ir šādu valsts preču zīmju īpašniece:

— valsts vārdiska preču zīme Nr. 2614806 "FEDERACIÓN CANINA INTERNACIONAL DE PERROS DE PURA RAZA – F.C.I.", kuras reģistrācijas pieteikums ticis iesniegts 2004. gada 23. septembrī un kas ir reģistrēta 2005. gada 20. jūnijā;

— valsts vārdiska un grafiska preču zīme Nr. 2786697 "FEDERACIÓN CANINA INTERNACIONAL DE PERROS DE PURA RAZA", kuras reģistrācijas pieteikums ticis iesniegts 2007. gada 9. augustā un kas ir reģistrēta 2008. gada 12. martā:

— valsts vārdiska un grafiska preču zīme Nr. 2818217, "FEDERACIÓN CINOLOGICA INTERNACIONAL + F.C.I", kuras reģistrācijas pieteikums ticis iesniegts 2008. gada 11. februārī un kas ir reģistrēta 2008. gada 26. augustā:

14 *FCIPPR* ir arī Kopienas grafiskas preču zīmes Nr. 7597529 īpašniece. Šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikums ticis iesniegts 2009. gada 12. februārī un kas ir reģistrēta 2010. gada 3. septembrī. Reģistrētais apzīmējums ir šāds:

15 Minētās preču zīmes, kuru īpašniece ir *FCIPPR*, tostarp tika reģistrētas šķirnes suņu sacensību un izstāžu rīkošanai, titulu, diplomu un akreditācijas karšu izdošanai, publikācijām, iespieddarbiem un materiāliem attiecībā uz suņu ģenealoģiju, kā arī publikācijām un katalogiem par tīršķirņu suņiem.

16 *FCI* iebilda pret *FCIPPR* reģistrēto Kopienas preču zīmi Nr. 7597529, bet iebildumi tika noraidīti tādēļ, ka nebija tikusi samaksāta attiecīgā nodeva. 2010. gada 18. novembrī *FCI* lūdza ISTB atzīt šo [reģistrēto] preču zīmi par spēkā neesošu. 2011. gada 11. jūlijā *FCIPPR* lūdza apturēt pieteikuma par [preču zīmes] spēkā neesamības atzīšanu izskatīšanu tādēļ, ka tika uzsākta pamatlieta. 2011. gada 20. septembrī ITSB apmierināja šo lūgumu apturēt pieteikuma izskatīšanu.

17 2010. gada 18. jūnijā *FCI* pret *FCIPPR* iesniedza *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante* [Alikantes Komerctiesā Nr. 1] *y nº 1 de la Juzgado de Marca Comunitaria Nr. 1* [Kopienas preču zīmju lietu tiesā Nr. 1] prasības pieteikumu, kas ietver divu veidu prasības:

— prasību par Kopienas preču zīmes Nr. 4438751, kuras īpašniece ir *FCI*, pārkāpumu, un

— prasību par valsts preču zīmju Nr. 2614806, 2786697 un 2818217, kuru īpašniece ir *FCIPPR*, spēkā neesamības atzīšanu tādēļ, ka pastāv sajaukšanas iespēja ar Kopienas preču zīmi Nr. 4438751, kuras īpašniece ir *FCI*.

18 *FCIPPR* apstrīdēja sajaukšanas iespējas starp tās izmantotajiem apzīmējumiem un Kopienas preču zīmi Nr. 4438751, kuras īpašniece ir *FCI*, esamību un cēla pretprasību, lūdzot atzīt šīs Kopienas preču zīmes spēkā neesamību tādēļ, ka tā esot reģistrēta ļaunprātīgi un tā radot sajaukšanas iespēju ar tās agrāko valsts preču zīmi Nr. 2614806.

19 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietā rodas jautājums par to, vai uz ekskluzīvajām tiesībām, kuras ar regulas 9. panta 1. punktu tiek piešķirtas Kopienas preču zīmes īpašniekam, šajā lietā – *FCI*, var atsaukties strīdā ar trešo personu, kura ir vēlāk reģistrētas Kopienas preču zīmes īpašniece, šajā lietā – *FCIPPR*, kamēr šī pēdējā preču zīme nav tikusi atzīta par spēkā neesošu.

20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka regulas 9. panta 1. punktu var interpretēt divējādi. Pirmkārt, šo normu varētu interpretēt tādējādi, ka ekskluzīvās tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme, neļauj tās īpašniekam aizliegt vēlākas Kopienas preču zīmes īpašniekam izmantot šo pēdējo preču zīmi. Tikai tad, ja šī otrā preču zīme ir atzīta par spēkā neesošu, tad pirmās preču zīmes īpašnieks var celt prasību par [preču zīmes] pārkāpumu. Šādu interpretāciju esot izvēlējusies *Tribunal Supremo* [Augstākā tiesa] (Spānija) 1994. gada 23. maija spriedumā, un to pārņēma *Tribunal de Marcas comunitario* [Kopienas preču zīmju lietu (pirmās instances) tiesa] (Spānija), kā tas redzams šīs tiesas 2010. gada 18. marta spriedumā.

21 Otrkārt, regulas 9. panta 1. punktu varētu interpretēt tādējādi, ka preču zīmes īpašniekam ir tiesības iebilst pret jebkuru trešo personu, tai skaitā to, kura vēlāk ir reģistrējusi Kopienas preču zīmi, pat ja šī pēdējā preču zīme iepriekš vai vienlaikus nav tikusi atzīta par spēkā neesošu.

22 Šādos apstākļos *Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tiesvedībā par Kopienas preču zīmei piešķirto ekskluzīvo tiesību pārkāpumu regulas [..] 9. panta 1. punktā paredzētās tiesības aizliegt trešajām personām tās izmantošanu darījumos attiecas uz jebkuru trešo personu, kas izmanto apzīmējumu, kurš varētu radīt sajaukšanas iespēju (tā līdzības ar Kopienas preču zīmi dēļ un preču vai pakalpojumu [līdzības] dēļ), vai, gluži pretēji, tāda trešā persona, kura izmanto šo sajaucamo apzīmējumu, kas tai par labu ir reģistrēts kā Kopienas preču zīme, ir izslēgta [no trešo personu jēdziena] tikmēr, kamēr šī vēlākas preču zīmes reģistrācija tiek atzīta par spēkā neesošu?"

Par prejudiciālo jautājumu

Par pieņemamību

23 *FCI* apgalvo, ka uzdotais jautājums ir nepieņemams. Pirmkārt, tā norāda, ka tas esot hipotētisks jautājums, jo lūgtā interpretācija neesot nepieciešama pamatlietas risinājumam. *FCI* prasības pieteikumā ietvertās prasības attiecas tikai uz valsts preču zīmēm Nr. 2614806, 2786697 un

2818217 un šajā prasības pieteikumā nekādā veidā neesot norādīta vēlākā datumā reģistrētā Kopienas preču zīme Nr. 7597529. Turklāt *FCIPPR* neesot norādījusi uz šo Kopienas preču zīmi nedz savā iebildumu rakstā, nedz pretprasībā, ja neskaita vienu informatīvu piezīmi.

24 Turklāt *FCI* apgalvo, ka attiecībā uz regulas 9. panta 1. punkta interpretāciju neesot vietas nekādām saprātīgām šaubām. Uzdoto jautājumu esot ietekmējusi *Tribunal Supremo* judikatūra, saskaņā ar kuru prasība par preču zīmes pārkāpumu, kuru ceļ agrāk reģistrētas preču zīmes īpašnieks pret vēlāk reģistrētas preču zīmes īpašnieku, nav pieņemama, ja pirms tam šī pēdējā preču zīme nav tikusi atzīta par spēkā neesošu.

25 Otrkārt, *FCI* apgalvo, ka esot pārkāptas pamatlietas dalībnieku tiesības uz aizstāvību, jo iesniedzējtiesa esot uzdevusi prejudiciālo jautājumu pēc savas iniciatīvas, nedodot šiem lietas dalībniekiem iespēju iesniegt savus apsvērumus pirms tiesas debašu par prejudiciālā jautājuma lietderīgumu beigām.

26 Vispirms ir jāatgādina, ka LESD 267. pantā noteiktajā procedūrā, kas ir balstīta uz skaidru funkciju nošķiršanu starp valsts tiesām un Tiesu, tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, nosaka, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai tā varētu taisīt spriedumu, un cik atbilstīgi ir tās Tiesai uzdotie jautājumi. Tādējādi, ja uzdotie jautājumi ir par Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (skat. it īpaši 2007. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-119/05 *Lucchini*, Krājums, I-6199. lpp., 43. punkts; 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā C-52/09 *TeliaSonera Sverige*, Krājums, I-527. lpp., 15. punkts, kā arī 2011. gada 25. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-509/09 un C-161/10 *eDate Advertising* u.c., Krājums, I-10269. lpp., 32. punkts).

27 Tiesas atteikums lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu ir iespējams tikai tad, ja acīmredzami ir skaidrs, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar realitāti vai pamatlietas priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesas rīcībā nav tādu vajadzīgo faktisko un tiesību apstākļu, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietā *Lucchini*, 44. punkts; *TeliaSonera Sverige*, 16. punkts, kā arī lietā *eDate Advertising* u.c., 33. punkts).

28 Tomēr šajā gadījumā ir jākonstatē, ka no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem acīmredzami neizriet, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nebūtu nekādas saistības ar lietas priekšmetu, vai ka iesniedzējtiesas norādītā problēma būtu hipotētiska.

29 Tieši pretēji, no šīs lietas materiāliem izriet, ka *FCI* celtajās prasībās tiek lūgts izskatīt jautājumu par to, ka *FCIPPR* izmanto apzīmējumus, kuri var radīt kaitējumu agrākai Kopienas preču zīmei, kuras īpašniece ir *FCI*. Taču starp šiem apzīmējumiem ir tādi, kurus aptver vēlāk reģistrēta Kopienas preču zīme Nr. 7597529. Turklāt *FCI* savā prasības pieteikumā skaidri norādīja, ka *FCIPPR* izmanto šo Kopienas preču zīmi un ir to reģistrējusi.

30 Turklāt ir jānorāda, ka tas, ka pamatlietas dalībnieki iesniedzējtiesā nav norādījuši ar Savienības tiesībām saistītu problēmu, neliedz šai tiesai iespēju vērsties Tiesā. Paredzot vēršanos Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem, ja "šādu jautājumu ierosina valsts tiesā", LESD 267. panta otrās un trešās daļas mērķis nav attiecināt šo iespēju vērsties Tiesā tikai uz gadījumiem, kad kāds pamatlietas dalībnieks pēc savas ierosmes ir ierosinājis jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību, bet minētās normas attiecas arī uz gadījumiem, kad šādu jautājumu ir ierosinājusi pati valsts tiesa, uzskatot, ka Tiesas nolēmums šajā jautājumā tai ir "vajadzīgs sprieduma taisīšanai" (1981. gada 16. jūnija spriedums lietā 126/80 *Salonia*, *Recueil*, 1563. lpp., 7. punkts, un 2012. gada 8. marta spriedums lietā C-251/11 *Huet*, 23. punkts).

31 Šajos apstākļos lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāuzskata par pieņemamu.

Par lietas būtību

32 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai regulas 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības aizliegt jebkurai trešajai personai izmantot komercdarbībā viņa preču zīmei identiskus vai līdzīgus apzīmējumus attiecas uz jebkuru trešo personu, kura ir vēlāk reģistrētas Kopienas preču zīmes īpašniece, un nav nepieciešams, lai iepriekš tiktu atzīta šīs pēdējās preču zīmes spēkā neesamība.

33 Vispirms jānorāda, ka regulas 9. panta 1. punktā trešās personas netiek nošķirtas atkarībā no tā, vai tās ir Kopienas preču zīmes īpašnieces vai nē. Līdz ar to šajā normā Kopienas preču zīmes īpašniekam ir atzītas ekskluzīvas tiesības aizliegt jebkurai "trešajai personai" bez tā piekrišanas izmantot komercdarījumos apzīmējumus, kuri var kaitēt tā preču zīmei (skat. pēc analoģijas 2012. gada 16. februāra spriedumu lietā C-488/10 *Celaya Emparanza y Galdos Internacional*, 33. un 34. punkts).

34 Tālāk ir jāņem vērā regulas 54. pants attiecībā uz ierobežojumiem piekrišanas rezultātā, saskaņā ar kuru "[j]a Kopienas preču zīmes īpašnieks piecu secīgu gadu ilgā laika periodā ir piekritis vēlākas Kopienas preču zīmes izmantošanai [..], tam [..] nav tiesību iesniegt pieprasījumu [..] par [..] preču zīmes spēkā neesamību vai iebilst pret [tās izmantošanu]".

35 No šīs normas teksta izriet, ka, pirms iestājas ierobežojums piekrišanas rezultātā, Kopienas preču zīmes īpašniekam ir tiesības gan lūgt [ITSB] atzīt vēlākas Kopienas preču zīmes spēkā neesamību, gan iebilst pret tās izmantošanu, ceļot prasību par preču zīmes pārkāpumu Kopienas preču zīmju tiesā.

36 Visbeidzot, jānorāda, ka nedz regulas 12. pantā par Kopienas preču zīmes spēka ierobežojumu, nedz jebkādā citā tās normā nav paredzēti Kopienas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību skaidri ierobežojumi par labu trešajai personai, kura ir vēlākas Kopienas preču zīmes īpašniece.

37 Tādējādi no regulas 9. panta 1. punkta un no vispārējās šīs regulas sistēmas izriet, ka Kopienas preču zīmes īpašniekam ir jābūt iespējai aizliegt vēlākas Kopienas preču zīmes īpašniekam izmantot šo preču zīmi.

38 Šis secinājums nav atspēkojams ar apstākli, ka vēlākas Kopienas preču zīmes īpašniekam arī ir ekskluzīvas tiesības saskaņā ar regulas 9. panta 1. punktu.

39 Šajā ziņā ir jānorāda, kā to ir izdarījusi Eiropas Komisija savos apsvērumos, ka regulas tiesību normas ir jāinterpretē atbilstoši prioritātes principam, saskaņā ar kuru agrākajai reģistrētajai Kopienas preču zīmei ir prioritāte attiecībā pret vēlāk reģistrētu Kopienas preču zīmi (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Celaya Emparanza y Galdos Internacional*, 39. punkts).

40 It īpaši no regulas 8. panta 1. punkta un 53. panta 1. punkta izriet, ka konfliktējošu preču zīmju gadījumā tiek pieņemts, ka tā preču zīme, kura ir reģistrēta pirmā, ir izpildījusi Kopienas aizsardzības saņemšanai vajadzīgos nosacījumus, pirms to izdarījusi vēlāk reģistrētā preču zīme.

41 Turklāt jānoraida *FCIPPR* argumenti, saskaņā ar kuriem Kopienas preču zīmju reģistrācijas procesa īpatnības paredz, ka tad, kad šī procesa beigās preču zīme ir reģistrēta, šī preču zīme tās īpašniekam piešķir izmantošanas tiesības, kuras var apstrīdēt, tikai iesniedzot ITSB pieteikumu par [preču zīmes] spēkā neesamības atzīšanu vai ceļot pretprasību prasības par [preču zīmes] pārkāpumu ietvaros.

42 Protams, ir tiesa, ka ar regulas 36.–45. pantu ieviestais Kopienas preču zīmju reģistrācijas process ietver pārbaudi pēc būtības, lai jau pirms reģistrācijas noteiktu, vai Kopienas preču zīme atbilst aizsardzības piešķiršana nosacījumiem.

43 Turklāt šis process paredz publikācijas posmu, kura laikā trešās personas var vērsties ITSB ar rakstveida apsvērumiem, precizējot pamatojumus, kādēļ pēc savas ierosmes būtu jāatsaka preču zīmes reģistrācija, kā arī iespēju agrāko preču zīmju īpašniekiem celt iebildumus pret preču zīmes reģistrāciju trīs mēnešu laikā no Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas, it īpaši norādot regulas 8. pantā paredzētos relatīvos [reģistrācijas] atteikuma pamatojumus.

44 Tomēr, kā norādīja ģenerāladvokāts secinājumu 32.–42. punktā, šie apstākļi nav noteicošie.

45 Pirmkārt, jākonstatē, ka, neskatoties uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas procesa piedāvātajām garantijām, nevar pilnībā izslēgt, ka apzīmējums, kas var kaitēt agrākai Kopienas preču zīmei, tiek reģistrēts kā Kopienas preču zīme.

46 Tas tā var notikt tādēļ, ka agrākās Kopienas preču zīmes īpašnieks nav cēlis iebildumus saskaņā ar regulas 41. pantu, vai tādēļ, ka ITSB šos iebildumus nav izvērtējis pēc būtības šīs regulas 41. panta 3. punktā noteikto procesuālo prasību neizpildes dēļ, kā tas turklāt ir pamatlietas gadījumā.

47 Otrkārt, Tiesa saistībā ar Padomes 2001. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.) jau ir nospriedusi, ka prasības par [preču zīmes] pārkāpumiem un prasības par spēkā neesamības atzīšanu atšķiras to priekšmeta un iedarbības ziņā tādējādi, ka agrāk reģistrēta Kopienas dizainparauga īpašnieka iespēja celt prasību par [tā] pārkāpumu pret vēlāk reģistrēta Kopienas dizainparauga īpašnieku nepadara par bezjēdzīgu pieteikuma iesniegšanu ITSB par šī dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu (iepriekš minētais spriedums lietā *Celaya Emparanza y Galdos Internacional*, 50. punkts).

48 Kopienas preču zīmju kontekstā šis konstatējums *mutatis mutandis* ir piemērojams tādējādi, ka ir jāuzskata, ka agrākas Kopienas preču zīmes īpašnieka iespēja celt prasību par [preču zīmes] pārkāpumu pret vēlākas Kopienas preču zīmes īpašnieku nepadara bezjēdzīgu nedz pieteikuma iesniegšanu ITSB par spēkā neesamības atzīšanu, nedz Kopienas preču zīmju reģistrācijas procesā pieejamos iepriekšējas kontroles mehānismus.

49 Turklāt jāuzsver nepieciešamība saglabāt preču zīmes pamatfunkciju – garantēt patērētājiem preces vai pakalpojuma izcelsmi (2002. gada 12. novembra spriedums lietā C-206/01 *Arsenal Football Club*, *Recueil*, I-10273. lpp., 51. punkts).

50 Šajā ziņā Tiesa jau vairākkārt ir nospriedusi, ka regulas 9. panta 1. punktā paredzētās ekskluzīvās tiesības tika piešķirtas, lai preču zīmes īpašniekam ļautu aizsargāt savas īpašās intereses kā šīs preču zīmes īpašniekam, proti, nodrošināt, ka preču zīme var pildīt savas funkcijas (skat. 2010. gada 23. marta spriedumu apvienotajās lietās no C-236/08 līdz C-238/08 *Google France* un *Google*, Krājums, I-2417. lpp., 75. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Tādējādi, kā norādīja ģenerāladvokāts secinājumu 43. un 44. punktā, ja agrākas Kopienas preču zīmes īpašniekam, lai aizliegtu trešajai personai izmantot apzīmējumu, kas kaitē viņa preču zīmei, būtu jāgaida, kamēr vēlāka Kopienas preču zīme, kuras īpašniece ir minētā trešā persona, tiek atzīta par spēkā neesošu, tad tiktu būtiski vājināta regulas 9. panta 1. punktā tam sniegtā aizsardzība.

52 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka regulas 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības aizliegt visām trešajām personām darījumos izmantot apzīmējumus, kas ir identiski vai līdzīgi tā preču zīmei, attiecas arī uz tādu trešo personu, kas ir vēlākas Kopienas preču zīmes īpašniece, un nav nepieciešams, lai iepriekš tiktu atzīta šīs pēdējās preču zīmes spēkā neesamība.

Par tiesāšanās izdevumiem

53 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības aizliegt visām trešajām personām darījumos izmantot apzīmējumus, kas ir identiski vai līdzīgi tā preču zīmei, attiecas arī uz tādu trešo personu, kas ir vēlākas Kopienas preču zīmes īpašniece, un nav nepieciešams, lai iepriekš tiktu atzīta šīs pēdējās preču zīmes spēkā neesamība.

[Paraksti]